



ת"פ 37866/12/18 - מדינת ישראל נגד פלוני - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

02 מרץ 2022

ת"פ 37866-12-18 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופט נגה שמואלי-מאיר, סגנית הנשיא

מדינת ישראל

ע"י ב"כ מר אלעד אפק, מתמחה - נוכח

נגד

פלוני - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד מאיר לחן - נוכח

המאשימה

הנאשם

מזר דין

א. רקע כללי

1. כפי הנטען **בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן בשנית**, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג שאינם נשואים ולמתלוננת 3 בנות קטינות; במועדים הרלוונטיים לכתב האישום התגורר הנאשם, לסירוגין, בביתה של המתלוננת (להלן: "הבית").
2. כפי הנטען **בעובדות האישום הראשון לכתב האישום המתוקן בשנית**, ביום 13.12.2018, בשעה שאינה ידועה במדויק, עת שהו המתלוננת ובנותיה הקטינות בבית, נכנס הנאשם לבית, התיישב על הרצפה והחל לצעוק ולצרוח.
3. באותן נסיבות, החזיקה המתלוננת בידה תבנית אפיה ובה מאפים, או אז, הכה הנאשם עם ידו את התבנית שהחזיקה המתלוננת בידה והתבנית נפלה על הרצפה והמאפים התפזרו לעבר הרצפה.
4. בהמשך לכך, המשיך הנאשם לצעוק ולקלל את המתלוננת, וזו ביקשה הימנו לעזוב את המקום.
5. באותן נסיבות, הכה הנאשם עם ידו צלוחית המכילה ביצה טרופה שהחזיקה המתלוננת בידה, ותכולת הצלוחית נשפכה אל עבר הקיר.
6. בנסיבות המתוארות ומשהזעיקה המתלוננת את המשטרה, לחש לה הנאשם באוזן 'דיר בלאק' אם היא תפנה למישהו.
7. הנאשם הודה בכל המיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירת **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
8. כפי הנטען **בעובדות האישום השלישי לכתב האישום המתוקן בשנית** (ויוער, כי האישום השני נמחק במסגרת ההסדר הדיוני שנרקם בין הצדדים), כמה חודשים עובר למתואר באישום הראשון, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת בבית, או אז, הנאשם ביקש מהמתלוננת לרדת למטה ולהביא לו כבל שהיה מצוי ברכבה.
9. באותן נסיבות ירדה המתלוננת לרכבה, ולפתע הגיח הנאשם, קילל אותה וניסה לתקוף אותה בכך שירק לעברה.

עמוד 1



10. הנאשם הודה בכל המיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של **ניסיון תקיפה סתם -בן זוג** לפי סעיפים 382(ב)(1) + 25 לחוק העונשין.
11. כפי הנטען **בעובדות האישום הרביעי לכתב האישום המתוקן בשנית**, במהלך חודש מאי 2018, במועד שאינו ידוע במדויק, בשעת ערב בבית, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת בחדר השינה.
12. באותן נסיבות, תפס הנאשם בחזה של המתלוננת, קרע את חולצתה והטיח את המתלוננת אל עבר הרצפה.
13. בהמשך לכך, נכנסו בנותיה הקטנות של המתלוננת לחדר וראו את המתלוננת כשהיא בוכה.
14. הנאשם הודה בכל המיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של **תקיפה סתם -בן זוג** לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין.
15. כפי הנטען **בעובדות האישום החמישי לכתב האישום המתוקן בשנית**, במהלך חודש אוקטובר 2017, במועד שאינו ידוע במדויק, בבית, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת על רקע הודעה שקיבל הנאשם לטלפון הנייד שלו מחברתו לשעבר.
16. באותן נסיבות, העירה המתלוננת את הנאשם משנתו, התרגזה על הנאשם וביקשה ממנו להתקשר לחברתו לשעבר, או אז, לקח הנאשם את הטלפון הנייד מידה של המתלוננת בכוח ושבר אותו.
17. בהמשך לכך, נטל הנאשם לידי תמונה של המתלוננת וגזר אותה באמצעות מספריים.
18. הנאשם הודה בכל המיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של **היזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
19. כפי הנטען **בעובדות האישום השישי לכתב האישום המתוקן בשנית**, במהלך חודש אוגוסט 2017, במועד שאינו ידוע במדויק, בבית, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת על רקע רצונה של המתלוננת להיבחן לתוכנית טלוויזיה.
20. באותן הנסיבות, נעל הנאשם את המתלוננת בבית, לקח את המפתח ולא אפשר למתלוננת לצאת החוצה, ואף נטל מידה של המתלוננת את הטלפון הנייד שלה, תוך שהטלפון נפל ונשבר.
21. בהמשך לכך, דחף הנאשם את המתלוננת והטיחה בקיר, וכן משך בידה של המתלוננת והיא נפלה על כיסא שהיה מצוי בסמוך.
22. הנאשם הודה בכל המיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של **תקיפה סתם -בן זוג**, לפי סעיף 382 (ב)(1) לחוק העונשין; ובעבירה של **היזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
23. הצדדים הגיעו להסדר דיוני לפיו, הנאשם יודה ויורשע בכתב אישום מתוקן (בשנית), יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, וכי כל צד יטען לעונש כראות עיניו.
24. בעניינו של הנאשם התקבלו כמה **תסקירים** ובסופם, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם



והמליץ על ענישה שתחדד עבור הנאשם את החומרה שבהתנהגותו האלימה.

25. בגוף התסקירים, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירות, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתייחס בהמשך.

26. למען שלמות התמונה יצוין, כי ביום 09.08.2020, הועבר תיק זה לבית משפט השלום באשקלון בהתאם לכללים החדשים בדבר ניתוב תיקים במחוז דרום, ואילו ביום 08.11.2020, הושב תיק זה לטיפולו של מותב זה על ידי המותב בבית משפט השלום באשקלון לבקשת הצדדים. עוד ולמען שלמות התמונה יצוין, כי הטיעונים לעונש נשמעו בשתי פעימות שונות האחת, ביום 19.10.2021 והשנייה, ביום 21.02.2022, לאחר שהתקבלו בעניינו של הנאשם תסקירים משלימים מאת שירות המבחן.

27. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות**, אשר התקבלה ביום 09.12.2021, עולה כי הנאשם **מתאים** להשתלב במערך עבודות שירות במגבלות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

28. המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם ועל הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהם ועתרה לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אישום (הנע בין מאסר מותנה או מאסר קצר ברף התחתון ועד ל-18-6 חודשים מאסר בפועל ברף העליון), תלוי בחומרת כל אישום ובנסיבותיו. בתוך המתחם סברה המאשימה כי בשל עברו הפלילי של הנאשם; צריכתו של הנאשם סמים באופן קבוע; והעדר שיתוף הפעולה מצדו של הנאשם עם שירות המבחן חרף נזקקותו הטיפולית- יש מקום להשית על הנאשם ענישה המצויה **ברף הבינוני-גבוה** של המתחם, לצד ענישה נלווית.

29. **מנגד**, ההגנה טענה כי יש לראות בכלל המעשים אירוע כולל אחד; חלקה על מתחם העונש שהציגה המאשימה, תוך שעמדה על הנסיבות לקולה שלוו למעשים; ועתרה לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד לכמה חודשים מאסר בפועל. לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם; לקיחת אחריות מלאה מצדו על ביצוען של העבירות; בהתחשב בהליך הטיפול הפרטי שעבר הנאשם (במכון **ת.ל.מ**) והאמור בחוות הדעת שהוגשה מטעם המכון; העובדה כי הנאשם קיבל לידו בסופו של יום רישיון להחזקת קנאבוס רפואי (השומט לדידה את הקרקע מהמלצת שירות המבחן); התנהלותו התקינה והנורמטיבית של הנאשם; ומצבו הנפשי - ביקשה ההגנה למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם ולהסתפק בעניינו בענישה צופה פני עתיד.

30. **כראיות לעונש** הגישה ההגנה את הראיות הבאות: המלצת מעסיק מיום 26.05.2020 (**נ/1**); חוות דעת מטעם מכון **ת.ל.מ** מיום 14.09.2020 (**נ/2**); חוות דעת מטעם מכון **ת.ל.מ** מיום 06.02.2021 (**נ/3**); חוות דעת מטעם מכון **ת.ל.מ** מיום 10.04.2021 (**נ/4**); חוות דעת מטעם מכון **ת.ל.מ** מיום 18.04.2021 (**נ/5**); חוות דעת מטעם מכון **ת.ל.מ** מיום 06.05.2021 (**נ/6**); המלצת מעסיק מיום 07.02.2021 (**נ/7**); סיכום ביקור מטעם מכון "נעלה" מיום 14.07.2021 (**נ/8**); והמלצת מעסיק מעודכנת (**נ/9**).

31. הנאשם אשר ניצל את "זכות המילה האחרונה", שיתף על אודות הטיפול הפרטי שעבר ועל השפעתו הטובה על חייו; היותו מצוי כיום בדרך חדשה; וביקש כי ביתהמשפט יתחשב בו לעניין העונש ויעניק משקל לחלוף הזמן מאז בוצעו העבירות.

דין והכרעה



32. ראשית חוכמה אציין, כי משנתתי דעתי למבחן הקשר ההדוק וליתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית-המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (29.10.2014); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (03.09.2015); וע"פ 3164/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (29.06.2015)), באתי לכלל מסקנה כי יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם **כאירוע אחד**.
33. הדברים אמורים בשים לב לעובדה כי עסקין במסכת מעשים שבוצעו בסמיכות יחסית של זמן (שנפרשו על פני תקופה של כשנה וחצי), וכאשר כל האירועים בוצעו כלפי אותה המתלוננת, על רקע יחסיהם הזוגיים של הנאשם והמתלוננת, ובאותו המקום (בביתה של המתלוננת). כמו כן, אף המאשימה מצאה לנכון לצרף את המעשים המתוארים בכלל האישומים לכדי אישום אחד, דבר המלמד על הקשר המובהק הקיים שבין המעשים השונים המיוחסים לנאשם. בנוסף לאלו, המאשימה ציינה בטיעוניה לעונש כי המדובר במסכת של אירועי אלימות; כי אירוע רדף אירוע; וכי ניכרת "אסקלציה" ברורה במעשיו של הנאשם (כלשון המאשימה) - דבר המלמד על כך כי אף לשיטת המאשימה קיימת זיקה הדוקה בין כלל מעשיו של הנאשם כלפי המתלוננת. בהינתן כל האמור, כך לדידי, יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כ"אירוע" אחד, בעוד שהשקפה על כל אישום כעל אירוע נפרד ושעומד בפני עצמו, תהא מלאכותית במידה רבה.
34. ממילא יצוין, כי בטרם קביעת מתחם העונש ההולם (וגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם), בית-המשפט יזהיר את עצמו שמא מעשה עבירה זה או אחר "יבלע" במכלול האירועים, כך שהנאשם לא יענש בגינו, וכל אירוע יזכה להתייחסות ראויה ונפרדת בעת הליך גזירת העונש (ראו והשוו לדבריו של בית-המשפט המחוזי בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 **מדינת ישראל נ' פאזי אבו רקייק**, [פורסם בנבו] (26.12.2013)). עוד יש להוסיף כי החלטה כי המדובר באירוע אחד אינה בהכרח מקילה עם הנאשם, שכן דווקא התבוננות על כלל האירועים כאל מסכת עבריינית אחת, צובעת את התנהלות הנאשם כלפי המתלוננת באור חמור יותר מאשר התבוננות על כל אירוע בנפרד.
35. לאור אלה, ובהתאם למתווה גזירת הדין שאומץ בתיקון 113 לחוק העונשין, בית-המשפט יקבע תחילה את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן יגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה שמא יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולה מהמתחם שייקבע.
- ג. קביעת מתחם העונש ההולם**
36. בהתאם לאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
37. הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה **ממעשי התקיפה** שנעשו מצד הנאשם, הינו שמירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם ורכושם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים (ראו לעניין זה, ע"פ 6758/07 **פלוני נגד מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) (11.10.2007)). לא בכדי המחוקק מצא לנכון לקבוע כי העונש המרבי הקבוע בצידה של עבירת התקיפה סתם, יוכפל בשעה שזו מבוצעת כלפי בת זוג. גם בית-המשפט העליון עמד לא אחת על חובתו של בית-המשפט להירתם למלחמה בעבירות האלימות בתוך המשפחה, וזאת בין היתר באמצעות השתת עונושים חמורים ומרתיעים בדמות מאסרים בפועל מאחורי סורג ובריח (ראו לעניין זה, ע"פ 8314/03 **עווד נגד מדינת ישראל** (07.06.2005)) (הדברים נאמרים באופן כללי, כאשר ברי כי שיקול ההרתעה אינו בא במניין השיקולים שמשקלים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם).
38. בכל הנוגע **לעבירת ההיזק לרכוש במזיד**, פגע הנאשם בערך המוגן הניצב בבסיסה של עבירה זו שהינו זכותו של הפרט ליהנות מהגנה מפני פגיעה והשחתה של קניינו, והדברים נאמרים ביתר שאת עת המדובר ברכוש השייך לבן משפחה.
39. בעצם ביצוע עבירת **האיומים**, פגע הנאשם בערכים שנועדו להגן על שלוות נפשו של הפרט ועל חופש הפעולה



שלו, זאת כאשר מעשה האיום נועד להניע אדם לבצע פעולה כלשהי בניגוד להסכמתו החופשית, או להניאו מפעולה אותה ביקש לבצע (ראו והשוו דבריו של כב' השופט א' גולדברג בע"פ 103/88 **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(3) 373, 379 (1989)). מה גם, שחומרתה של עבירה זו מקבלת משנה תוקף מקום שבו היא מופנית כלפי בני משפחה (ראו והשוו, דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל** (20.08.2009)).

40. בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות השונות, כפי שיפורט להלן, ובניחוד לנוכח אופיים, טיבם וריבוי המעשים, ומבלי להתעלם מפוטנציאל הנזק שהיה כרוך במעשי התקיפה של הנאשם את המתלוננת, סבורתי כי **הפגיעה בערכים המוגנים הינה ממשית.**

41. כך, בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, במסגרת האישום הראשון**, שקלתי לחומרה את התנהגותו הנלווה של הנאשם עת הלה התיישב על רצפת ביתה של המתלוננת, צעק וצרח, ולאחר מכן אף הפיל מוצרי מאכל שונים מידיה של המתלוננת. בכל הנוגע לדברי האיום שהשמיע הנאשם כלפי המתלוננת, נתתי דעתי לכך שבמקרה הנדון, הנאשם הפנה את דברי האיום כלפי בת זוגו ולדידי, העובדה שעבירה זו בוצעה בתוך התא הזוגי צריכה להיזקק לחובתו. כן שקלתי את אופיו של האיום אשר הפנה הנאשם כנגד המתלוננת. כידוע, עבירת האיומים הינה מגוונת ותלויה נסיבות. כך למשל, יש ליתן את הדעת לשאלה האם אופיו של האיום היה קונקרטי או שמא כללי; האם האיום הודגש באמצעות אמצעי חזותי (כדוגמת סכין); והאם לאיום נלווה מעשה אלים כגון תקיפה, וכד'. במנעד החומרה של המעשים, דומני כי מעשהו של הנאשם, אשר איים על המתלוננת בכך שאמר לה 'דיר בלאק' אם תפנה למישהו, מצוי ברף שאינו גבוה באופן מיוחד. עם זאת ייאמר, כי אין להתעלם מהחומרה הנשקפת ממעשיו של הנאשם כאשר הלה הילך אימים על בת זוגו וניסה להשתיקה בשעה שהאחרונה הזעיקה למקום את כוחות המשטרה. עוד ולחומרה, נתתי דעתי לכך שאת מעשיו ביצע הנאשם עת בנותיה הקטינות של המתלוננת שהו באותה עת בבית, אם כי לא התעלמתי מכך שמכתב האישום לא ניתן ללמוד האם הקטינות חזו במו עיניהן בהתנהגותו משולחת הרסן של הנאשם.

42. כך, ובאשר **לאישום השלישי**, שקלתי את אופייה של האלימות אשר **ניסה** הנאשם להפעיל כנגד המתלוננת. כידוע, עבירה של תקיפה יכולה לחול על מגוון רחב של מעשים, החל מאגרוף לכיוון הפנים, עובר בבעיטה לכיוון אחת הגפיים, וכלה בדחיפה או במשיכה ביד. במנעד החומרה של המעשים, דומני כי מעשהו של הנאשם, אשר כזכור ירק לעבר המתלוננת, אינו מצוי ברף גבוה ולא נטען כי מעשהו גרם למתלוננת לנזק פיזי ממשי. עם זאת, הרי שאין להתעלם מממד ההשפלה ועוגמת הנפש שנגרמו לה כתוצאה ממעשיו אלו של הנאשם.

43. כך, ובאשר **לאישום הרביעי**, שקלתי את אופייה של האלימות אשר הפעיל הנאשם כלפי המתלוננת. במנעד החומרה של המעשים, דומני כי מעשיו של הנאשם, אשר כזכור תקף את המתלוננת בכך **שתפס בחזה של המתלוננת, קרע את חולצתה והטיח את המתלוננת אל עבר הרצפה**, מצוי ברף שאינו נמוך כלל ועיקר. עוד ייאמר, כי אמנם מכתב האישום לא עולה כי למתלוננת נגרם נזק פיזי ממשי, אולם אין להתעלם מהנזק הפוטנציאלי אשר היה טמון במעשיו של הנאשם ומממד ההשפלה ועוגמת הנפש שנגרמו למתלוננת, עת היא סופגת את האלימות המבזה "בביתה מבצרה". כן נתתי דעתי לכך כי מחד גיסא, בנותיה הקטינות של המתלוננת נכנסו לחדר לאחר נפילתה של המתלוננת לעבר הרצפה וחזו באימים הבוכייה ודבר זה ישקל לחומרה, מאידך גיסא, ולקולה, וכדברי ההגנה, יש להביא בחשבון את העובדה כי בנותיה של המתלוננת לא חזו בפועל במעשה האלימות עצמו.

44. כך, ובאשר **לאישום החמישי**, שקלתי את העובדה כי לאחר ויכוח שנתגלע בין המתלוננת לבין הנאשם, הנאשם שבר את הטלפון הנייד השייך למתלוננת, כאשר יש לזכור כי בימינו, מכשיר הטלפון הנייד, אינו רק חפץ המשמש



להוצאה ולקבלה של שיחות טלפון ויש לו ערך אישי ורכושי רב (ראו לעניין זה, ת"פ (שלום י-ם) 4959-05-12 **מדינת ישראל נ' מג'די סיאד** (פורסם בנבו, 29.05.2013); ת"פ (מחוזי י-ם) 26081-08-12 **מדינת ישראל נ' ג'לאל אדריס** (פורסם בנבו, 01.09.2013)). כן הבאתי בחשבון כי בחמתו, המשיך הנאשם וגזר באמצעות מספרים תמונה של המתלוננת, דבר המלמד על האובססיות שאחזה בו. אכן, מכתב האישום לא ניתן ללמוד על אודות ערכה הכספי או הסנטימנטלי של התמונה, כך שיקשה על בית-המשפט להעריך את היקפו של הנזק שנגרם למתלוננת ואולם, הדעת נותנת כי כתוצאה ממעשיו אלו של הנאשם נגרמו למתלוננת השפלה ועוגמת נפש. עם זאת ולקולה, ועל אף שאין בדבר כדי להצדיק במאומה את התנהגותו משולחת הרסן של הנאשם, הרי שהבאתי בחשבון כי כעולה מעובדות כתב האישום הייתה זו המתלוננת אשר חוללה את האירוע בכך שהיא העירה את הנאשם משנתו על רקע הודעה שקיבל הנאשם לטלפון הנייד שלו מחברתו לשעבר, בעודה מתרגזת על הנאשם ומבקשת הימנו להתקשר אליה.

45. וכך, ובאשר **לאישום השישי**, שקלתי את אופייה של האלימות אשר הפעיל הנאשם כלפי המתלוננת. במנעד החומרה של המעשים, דומני כי מעשיו של הנאשם, אשר כזכור תקף את המתלוננת בכך **שדחף את המתלוננת והטיחה אל עבר הקיר, משך בידה עד שהמתלוננת נפלה על כיסא**, מצוי אך הוא ברף חומרה שאינו נמוך כלל ועיקר. אמנם, גם כאן, לא עולה מכתב האישום כי למתלוננת נגרם נזק פיזי ממשי, אולם אין להתעלם מהנזק הפוטנציאלי אשר היה טמון במעשיו של הנאשם ומממד ההשפלה ועוגמת הנפש שנגרמו לה כתוצאה ממעשיו של הנאשם. כן נתתי דעתי לנזק שנגרם לטלפון של המתלוננת כתוצאה ממעשיו של הנאשם, אם כי לקולה שקלתי את העובדה כי הטלפון לא נשבר עקב פעולה מכוונת של הנאשם, אלא נפל ונשבר כאשר הנאשם נטל מידיה של המתלוננת את הטלפון הנייד.

46. עוד ולחומרה, שקלתי את העובדה כי הנאשם נעל את המתלוננת בביתה, ולא אפשר לה לצאת החוצה. אמנם הנאשם לא הורשע בעבירה של כליאת שווא, ואולם וכמכלול, צריכה התנהגות משוללת רסן זו, להישקל עובר לקביעת מתחם העונש ההולם שכן, יש לזכור כי מאז חקיקתו של חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אשר קבע את אופן ניסוחו של כתב האישום, הוסט עיקר הדגש מסעיפי החיקוק אל העובדות שבו (ראו לעניין זה, רע"פ 5978/04 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס (4) 594 (2006); רע"פ 2581/14 **אסף יקותיאלי נ' מדינת ישראל**, (12.02.2015); וע"פ 1997/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (29.08.2013)). משכך, מכלול המעשים המתוארים בפרק העובדות יהוו כנקודת המוצא של בית-המשפט - בוודאי ככל שהדברים נוגעים לקביעת מתחם העונש בכלל, ובחינת הנסיבות שנלוו לעבירות בפרט.

47. כן שקלתי לקולה את העובדה שנדמה כי מעשיו של הנאשם נעשו מתוך התפרצות כעס ספונטנית ומבלי שנלוו להם תכנון מוקדם. אם כי, אין ליתן לנסיבה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות האלימות כנגד בני זוג בעידנא דריתחא ומבלי שהעברין תכנן את הדברים מראש - מה שעדיין אינו מפחית מחומרתן. מנגד ולחומרה, נתתי דעתי לכך שאין המדובר במקרה אחד וכי הנאשם ניסה לתקוף, תקף, איים או הזיק לרכושה של המתלוננת בכמה מועדים שונים, דבר המשווה נופך חמור יותר למעשיו של הנאשם.

48. אשר **למדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות השונות שנעברו על ידי הנאשם, ייאמר כי מטבע הדברים, לא ניתן למצוא בפסיקה מקרה שהינו זהה בדיוק למקרה שנדון לפניי. שכן, גם כשמעיינים בפסקי הדין שבהם נדונו מעשי אלימות שבוצעו בעיקר כלפי בני משפחה, לעולם יש שוני במספר העבירות שבוצעו, במשך הזמן שעל פניו הן נפרשו, בחומרת האלימות הפיזית שהופעלה, בחומרת האיומים שהושמעו, וכיוצא באלה. והרי שבכל הפרמטרים שצוינו לעיל, יש כדי להשליך ולהשפיע על מתחמי הענישה שנקבעו בכל מקרה ומקרה.

49. על כל פנים, סקירת הפסיקה מלמדת כי במקרים שבהם דובר בנאשמים שהורשעו בביצוע עבירות של **תקיפה סתם נגד בן זוג ואיומים, בדרך כלל נקבעו מתחמי ענישה הנעים ברף התחתון ממאסר מותנה ובמקרים החמורים**



- יותר בעונשי מאסר קצרים שניתן לרצותם בעבודות שירות, וכלה בעונשי מאסר ממושכים ברף העליון, שבשים לב לאורכם אינם ניתנים לריצוי בעבודות שירות, הכול בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה. להלן כמה גזרי דין אשר יש בהם כדי ללמד על אודות מדיניות הענישה הנוהגת במקרים שבהם הורשעו הנאשמים בביצוע מעשים דומים לאלו אשר ביצע הנאשם: רע"פ 303/16 פלוני נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.01.2016); רע"פ 8833/15 פלוני נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.12.2015); עפ"ג (מחוזי-ים) 57596-05-15 פלוני נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.08.2015); ת"פ (שלום רמ') 4052-10-17 **מדינת ישראל נ' סלאביק חורוש** (פורסם בנבו, 13.02.2020); ת"פ (שלום ים) 38546-09-18 **מדינת ישראל נ' בר בן משה אזרזר** (פורסם בנבו, 22.12.2019); ת"פ (שלום רח') 47351-08-18 **מדינת ישראל נ' אביגיל לורן מזרחי** (פורסם בנבו, 09.12.2019); ת"פ (שלום ים) 31372-12-18 **מדינת ישראל נ' עידן לוי** (פורסם בנבו, 10.11.2019); ת"פ (שלום ראשל"צ) 1140-07-19 **מדינת ישראל נ' דוד פיקדו** (פורסם בנבו, 03.11.2020); ת"פ (שלום נת') 52600-08-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 22.06.2021); ת"פ (שלום נת') 14092-03-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 23.05.2021); ת"פ (שלום ק"ג) 47118-09-14 **מדינת ישראל נ' דן אברהם** (נבו, 22.04.2021); ת"פ (שלום ראשל"צ) 46882-09-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 25.01.2021).
50. באשר **למדיניות הענישה הנוהגת בעבירת ההיזק לרכוש** שאינה מצויה ברף חומרה גבוהה באופן מיוחד, סקירת הפסיקה מעלה כי **בדרך כלל**, נקבעו מתחמי ענישה שברף התחתון שלהם עונשים בדמות מאסר מותנה או צו של"צ, וברף העליון מאסר בפועל של כמה חודשים, הכול בהתאם לנסיבות המקרה. כך למשל, ראו, ת"פ (שלום רמ') 28482-05-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 04.08.2020); ת"פ (שלום רח') 40055-03-18 **מדינת ישראל נ' אלכסיי טוקר** (פורסם בנבו, 14.09.2020); ת"פ (שלום רח') 26101-01-20 **מדינת ישראל נ' דמיטרי שדרין** (פורסם בנבו, 16.09.2020); ת"פ (שלום רח') 24792-06-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 21.09.2020).
51. כאמור זה עתה, בעבירות ממין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה משתנים בהתאם לנסיבות הנלוות לעבירות, ואילו העונשים שמושתים על הנאשמים השונים בתוך המתחמים או מחוצה להם, משתנים לנוכח נסיבותיהם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי; קבלת אחריות והכאה על חטא; השתתפות בהליכים טיפוליים; גילם; וכד'.
52. כאן ייאמר, כי עיינתי גם בפסיקה שאליה הפנתה המאשימה, אולם כמובן שהדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות בין המקרים השונים, כאשר נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים לקולה או לחומרה מהמנעד שהוצג לעיל. כך למשל, רע"פ 3077/16 פלוני נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 02.05.2016), המדובר במקרה שבו הורשע הנאשם בעבירה של **תקיפה סתם-בן זוג** ונקבע מתחם הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 14 חודשים מאסר בפועל, ואולם, שם היה מדובר בתקיפה חמורה וברוטלית מזו שבעניינינו. כמו כן, בית המשפט קבע באותו עניין כי המתלוננת סבלה ממסכת ארוכה של אלימות, מה גם שאותה תקיפה שיוחסה לנאשם, כללה מספר רב של שלבים שניתן לראות בכל אחד מהם, מעשה תקיפה עצמאי.
53. כך או כך, וכידוע, הענישה היא אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא **מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב**" (ראו לעניין זה, ע"פ 5768/10 פלוני נ' **מדינת ישראל**, (08.06.2015) [פורסם בנבו]). לעולם אין לגזור את עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו. מה גם, שממילא עלינו לזכור כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו לעניין זה, ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 25.06.2013)).
54. כללם של דברים, לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, ובשים לב לצבר



העבירות, לנסיבות ביצוען וחומרתן, דומני כי קביעת מתחם עונש הולם שתחתיתו במאסר צופה פני עתיד (כעתירת ההגנה), לא תהלוו נכונה את חומרת המעשים. אשר על כן, הריני קובעת כי **מתחם העונש ההולם במקרה דנן ינוע בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל**.

ד. גזירת עונשו של הנאשם

55. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית־המשפט לשקול בעניין זה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.

56. בעניין זה, נתתי דעתי לעברו הפלילי הלא המכביד (ממין העניין) של הנאשם (ת/2), הכולל הרשעה אחת משנת 2014, בעבירת איומים, הרשעה שהתיישנה אך לא נמחקה, בגינה הלה נידון לעונשים של מאסר מותנה והתחייבות.

57. עוד ולקולה, בית־המשפט שת ליבו לעובדה כי הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ואף חשוב מכך, ייתר את הצורך בהעדתה של המתלוננת. כמו כן התרשמתי כי הנאשם מקבל אחריות על מעשיו, ומצטער עליהם. עוד, בית־המשפט מביא בחשבון את יתר מאפייניו של הנאשם, ובכלל זה את העובדה כי מאז מעורבותו בתיק הנוכחי הלה לא הורשע בעבירות נוספות (וכעולה מדברי המאשימה, התיק הפלילי שנפתח כנגדו לאחר ביצוע העבירות בתיק דנן נסגר בהעדר ראיות), תוך שהלה מנהל ככלל אורח חיים נורמטיבי ויצרני (כפי שעולה מהמלצות המעסיק שהוגשו בעניינו (נ/1, נ/7)).

58. עוד ולקולה, נתתי דעתי לנסיבות חייו המורכבות של הנאשם ולמצבו הנפשי (כעולה מתסקירי שירות המבחן ומחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו ביום 20.12.2018), כאשר ברי כי היה בהן כדי להשפיע על הנאשם בבואו לבצע את העבירות שבהן הוא הורשע.

59. כן שקלתי את העובדה כי הנאשם שהה בגין תיק זה במעצר כחודש ימים, וכי במשך תקופה ארוכה נוספת הלה היה נתון תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליך המעצר איננו בבחינת עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אולם לדידי היה בו כדי להבהיר לנאשם את חומרת מעשיו. מה גם, שניתן לתת משקל מסוים לנסיבה זו במסגרת סעיף 40יא(3) לחוק העונשין.

60. בנוסף לאלו, נתתי דעתי **לעמדתה של המתלוננת** כפי שזו הובאה והובעה **בתסקירי שירות המבחן**. וכך, מדברי המתלוננת הנאשם גילה סבלנות רבה כלפי בנותיה, והיה שותף בגידולן. עם זאת, המתלוננת תיארה קשר זוגי שהיה מלווה במתיחות, כשהנאשם התאפיין בחוסר יציבות ולא אחת נהג לאבד שליטה ולפעול באלימות באופן בלתי צפוי. המתלוננת תיארה בפני שירות המבחן כי לאחר עזיבת הנאשם את עיר מגוריה הם עודם שומרים על קשר חברי; כיום, היא אינה חוששת מפני הנאשם; ואולם, השיח ביניהם עלול להיות אלים ולפגוע בה מילולית ונפשית. ויוער, כי בתסקירו המשלים מיום 16.12.2021, מסר שירות המבחן כי בשיחה נוספת שניהל השירות עם המתלוננת הלה מסרה כי מזה ארבעה חודשים הקשר שלה עם הנאשם נותק באופן מוחלט, וכי היא אינה חוששת מפניו.

61. ברוח הדברים האמורים יצוין, כי ברי כי שירות המבחן הוא בעל מעמד מיוחד, החב חובת אמון לבית־המשפט ותפקידו להביא בפניו את התמונה בכללותה (גם זו המרוחקת מכתב האישום), ובכלל זה את עמדת המתלוננת ואת הנזקים שנגרמו לה (ראו והשוו, רע"פ 488/18 **סועאד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (04.03.2018) וכן - רע"פ 1021/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.12.2009)). לאור כל אלו, בית־המשפט לא יעצום את עיניו אל מול אותו מידע שנמסר על ידי שירות המבחן מפיה של המתלוננת, ואולם הדבר יובא בחשבון בזהירות הנדרשת, כאשר ברי כי האינטרס של המתלוננת איננו האינטרס היחיד שצריך לעמוד לנגד עיניו של בית־המשפט.



ועדיין, אין להקל ראש בעמדתה כאמור, שכן היא היא -קורבן העבירה והיא זו שמצויה בסיכון במישור החברתי, המשפחתי והכלכלי (ראו והשוו דבריו של כב' השופט א' אינפלד ב"פ (מחוזי באר שבע) 30590-09-11 **מדינת ישראל נ' פתחי אבו עסל**, [פורסם בנבו] (17.06.2012)).

62. בנוסף, שקלתי את יתר הדברים האמורים בתסקירי שירות המבחן. כך, **בתסקיר הראשון** שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 19.05.2019, התרשם שירות המבחן כי הנאשם סובל מקשיים רבים ובהם, הפרעת אישיות והתמכרות לסמים. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם היה מצוי באותה עת בהידרדרות נפשית; לא היה מעוניין להיגמל מסמים; התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן; הפר את תנאיו המגבילים; ונעדר מוטיבציה לקדם את מצבו.
63. כך, **בתסקיר השני** שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 02.09.2019, שירות המבחן ציין כי במסגרת הליך המעצר התרשם השירות כי לנאשם קיימת נזקקות טיפולית גבוהה, ומשכך נעשו ידו ניסיונות לשלב את הנאשם באפיקי שיקום בתחום הנפשי, בתחום ההתמכרויות ובתחום האלימות הזוגית. הנאשם התגייס לסירוגין לטיפול, אך לא באופן שאפשר את קידומו האפקטיבי של הטיפול, תוך שהנאשם התקשה להימנע מצריכת סמים, והפר את תנאי מעצר הבית שבהם היה נתון. שירות המבחן התרשם כי לנאשם נזקקות לטיפול אינטנסיבי במישור הנפשי, ההתמכרותי ובהתנהלותו האלימה, תוך שהנאשם נמצא במצוקה נפשית מתמשכת לצד שימוש אינטנסיבי בסמים. חרף זאת, הנאשם נמנע מלשתף פעולה, והתקשה לגייס כוחות לצורך טיפול.
64. כך, **בתסקיר השלישי** שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 19.01.2020, מסר שירות המבחן כי הנאשם המשיך לשלול צורך בהשתתפות בטיפול בתחום ההתמכרויות, אך הביע נכונות מילולית להשתלב בתהליך טיפולי בתחום האלימות הזוגית. לאחר שסוכם עם הנאשם כי תנאי מקדים לטיפול הינו הפסקת השימוש בסמים מצדו, הנאשם נמנע מלמסור בדיקת שתן לגילוי שרידי סם, ניתק את הקשר עם שירות המבחן, תוך שהשירות התרשם כי הנאשם מתקשה להיעזר בהליך טיפולי באותו השלב.
65. כך, **בתסקיר הרביעי** שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 24.05.2020, מסר השירות כי הנאשם מתקשה להיעזר בשירות המבחן, אינו מחויב להליך טיפולי מעמיק כנדרש במצבו, ובעיקר חושש למצבו המשפטי.
66. כך, **בתסקיר החמישי** מיום 18.08.2020, **ובתסקיר השישי** מיום 22.09.2020, התרשם שירות המבחן כי הנאשם אינו מעוניין לעמוד בקשר עם שירות המבחן, מתקשה לשתף פעולה עם השירות, תוך שלשית שירות המבחן, הנאשם בחר באפיק טיפול פרטי (במסגרת מכון **ת.ל.מ.**), במסגרתו הלה משתף פעולה באופן סלקטיבי תוך שעולה קושי מצד הנאשם להתייחס למכלול קשייו ומאפייניו, ולגורמי הסיכון שבמצבו.
67. וכך, **בתסקיר השביעי** שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 14.04.2021, שירות המבחן התרשם כי הטיפול האמבולטורי שבו נמצא הנאשם מזה כשנה אמנם מקדם אותו בהיבטים מסוימים, וכי הלה מצליח לבסס במשך שנה קשר טיפולי ולגלות בו יציבות, אך טיפול זה אינו נותן מענה מספק ואינו מציב גבולות עבור הנאשם בהיבט ההתמכרות לסמים, ובכך במידה מסוימת הטיפול האמור משמר את דפוסיו השוליים, וכל עוד הנאשם אינו נגמל מסמים, ואינו מוותר על דפוסיו וקשריו השוליים ועוברי החוק, עומד בעינו הסיכון להתנהגות בעייתית ואלימה מצדו.
68. בהעדר שיתוף פעולה מצד הנאשם עם שירות המבחן, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו. לעניין העונש, סבר השירות כי יש לתת משקל לחלופי הזמן מעת ביצוע העבירות ולכך שהנאשם השתלב בטיפול פרטי בהתאם לכוחותיו. בסופו של יום, המליץ השירות להשית על הנאשם עונש שיחדד עבורו את החומרה הנשקפת מהתנהגותו האלימה. **בתסקיר השמיני** שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 28.06.2021, שב וציין השירות כי הנאשם אינו מעוניין להשתלב בכל הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.
69. **בשל השינוי שחל במצבו של הנאשם והעובדה כי הלה קיבל לידי רישיון לצריכת קנאבוס רפואי**, התבקש שירות המבחן להתייחס פעם נוספת למצבו. בתסקירו המשלים מיום 16.12.2021, שירות המבחן ציין כי הנאשם הציג בפני השירות חוות דעת פסיכיאטרית מחודש מאי 2021 (ממכון **ת.ל.מ.**), **(נ/6)**, הימנה עולה כי הנאשם מאובחן עם הפרעה אפקטיבית דיכאונית מתמשכת, כשהעורך ששימוש בקנאבוס רפואי יוכל לתרום לאיזונו, משהטיפול התרופתי לא הועיל לו. כמו כן ציין השירות כי לנאשם נפתח תיק מב"ד ביום 05.09.2021, במגוון



- עבירות (וכאמור המדובר בתיק שלדברי המאשימה נסגר מחוסר ראיות), דבר המשקף לכאורה את דפוסיו הבעייתיים של הנאשם אף מעבר לשימוש בסמים עצמו. שירות המבחן חזר והתרשם מהמורכבות ומהבעייתיות במצבו של הנאשם, אשר על אף היותו מטופל ומצוי במעקב פסיכיאטרי, הלה מתקשה להרחיק את עצמו ממצבי סיכון וכי הלה אינו מבין את פשר הפנייתו לשירות המבחן ואינו מעניין בכך. לאור כל האמור לעיל, שירות המבחן העריך כי הנאשם לא ייתרם מהמשך הקשר עם השירות, וכי הלה אינו מתאים לביצוע צו מבחן או צו של"צ.
70. ביום 05.01.2022, הגיש שירות המבחן תסקיר משלים נוסף בעניינו של הנאשם, ממנו עולה כי להערכת השירות, הטיפול הפסיכיאטרי הפרטי שבו מצוי הנאשם הינו בעיקר תמיכתי ודינאמי, ופחות נוגע למצבי הסיכון ולדפוסיו השוליים, תוך שהנאשם התנגד להשתלב בטיפול בתחום האלימות במשפחה במסגרת שירות המבחן.
71. בסיכומה של נקודה זו ייאמר, כי בסופו של יום הנאשם סרב ליטול חלק בהליכים שיקומיים מטעם שירות המבחן, כך שלשיטת השירות אותו מוקד בעייתי, קווי אישיותו, ותפיסת עולמו שעמדו ברקע לביצוע העבירות לא אוין. למרבה הצער, יוצא כי חרף הנזקקות הטיפולית במגוון מישורים, הדף הנאשם את היד שהושטה לו על ידי שירות המבחן. אמנם, שירות המבחן התרשם (כאמור) כי הטיפול האמבולטורי שבו נמצא הנאשם אכן מקדם אותו בהיבטים מסוימים, תוך שהנאשם הצליח לבסס במשך שנה קשר טיפולי ולגלות בו יציבות, והלה אף קיבל היתר לשימוש בקנאבוס רפואי, אך לשיטת השירות טיפול זה אינו נותן מענה מספק לשלל בעיותיו של הנאשם ואינו מציב עבורו גבולות, תוך שהנאשם מתקשה להרחיק את עצמו ממצבי סיכון, משהלה אינו מוותר על דפוסיו וקשריו השוליים ועוברי החוק, ומשכך ברי כי עדיין נשקף הימנו **סיכון** להישנות התנהגות בעייתית ואלימה.
72. עוד מצאתי להביא בחשבון במכלול שיקולי את הטיפול הפרטי שעבר הנאשם במסגרת מכון "**ת.ל.מ.**" (שהינו רשות ארצית לטיפול פסיכולוגי), מזה תקופה של יותר משנה וחצי, וזאת מבלי שהקלתי ראש חלילה בתפקידו הסטטוטורי של שירות המבחן כגוף המקצועי אותו קבע המחוקק לסייע בידו של בית-המשפט כ"ידו הארוכה" לאסוף מידע שבית-המשפט עצמו מתקשה לאסוף ומכך שהמלצותיו של שירות המבחן מגובשות על-ידי אנשי מקצוע ומומחים, והמבוססות על היכרות ישירה עם הנאשם וסביבתו וכן על ניסיון עשיר בהערכת מסוכנותם של נאשמים וסיכויי השיקום שלהם (ראו והשוו, בש"פ 267/11 **מדינת ישראל נ' ברמוחה** (לא פורסם, 13.01.2011)). ברי כי לבית-המשפט סמכות לעיין בחוות דעת הפרטית כפי שמותר לבית-המשפט לעיין בכל עניין הרלבנטי לגיבוש החלטתו. בידי בית-המשפט אף הסמכות לבקש התייחסות כזו או אחרת של שירות המבחן למה שעולה מחוות הדעת הפרטית (ראו והשוו, רע"ב 1318/98 **לביא נ' שירות בתי הסוהר** (טרם פורסם, 16.4.1998)).
73. וכך, מחוות הדעת של המכון מהימים 14.09.2020; 06.02.2021; 14.04.2021; ו- 18.04.2021, עולה כי הנאשם החל את דרכו הטיפולית במכון בחודש מאי 2020, וכי הלה עודנו מצוי בטיפול במסגרתם נכון לכתיבת שורות אלה, תוך שבמסגרת ההליך הטיפולי הנאשם משתתף במפגשים שכוללים שיחות אישיות במסגרת פסיכותרפיה, אחת לשבוע. המכון מציין כי הנאשם מגיע לכלל המפגשים שנקבעו עמו, משתף פעולה באופן מלא ומראה מחויבות להליך הטיפולי. כמו כן, כחלק מההליך הטיפולי, הנאשם נמצא במעקב פסיכיאטרי לצורך התמודדות עם הבעיות הנפשיות מהן הוא סובל, תוך שנמצא לנאשם טיפול תרופתי המתאים לצרכיו, והנאשם מתמיד בטיפול התרופתי אשר מסייע לו.
74. המכון התרשם כי הטיפול אותו מקבל הנאשם מסייע ביכולתו של הנאשם להתבונן במעשיו ולהגיע לתובנות משמעותיות ואף לשינוי התנהגות; הלה מכיר במעשיו ובמשמעות שלהם, ולוקח אחריות על מעשיו; עם הזמן ניתן להבחין בהתנהגות מאופקת יותר ומאוזנת יותר מצדו של הנאשם; כשניכר שהנאשם עושה מאמץ של ממש לשקם את חייו, חרף הקשיים השונים עימם הוא מתמודד. בסופו של דבר, המכון החווה דעתו כי שליחת הנאשם לריצוי מאסר בפועל תרע את מצבו, תפגע בניסיונו לחיות חיים נורמטיביים ותפגע במאמצי השיקום שלו.
75. בנוסף לאלו, שקלתי את העבדה כי הנאשם בסופו של יום קיבל לידי היתר לעשיית שימוש בסם לצרכים רפואיים (בהמשך להמלצת הפסיכיאטרי המומחית ממכון **ת.ל.מ.** הימנה עלה כי יש מקום לאפשר לנאשם שימוש בקנאבוס רפואי בשל ההפרעה האפקטיבית דיכאונית המתמשכת ממנה הוא סובל (נ/6)).
76. הנה כי כן, מצאתי לזקוף לחובת הנאשם את הדיפתו ברגל גסה את היד שהושטה לו פעם אחר פעם ואת סירובו



להשתתף בהליך שיקום במסגרת שירות המבחן, שהינו הגורם המוסמך לכך בחוק, תוך שהוא נמנע בפועל מלקחת כל חלק בטיפול במגוון בעיותיו שהוצע לו על ידי השירות. עם זאת, לא התעלמתי מהתגייסותו של הנאשם לטיפול פרטי, אליו הוא פנה מיוזמתו ומכספו, במשך תקופה ממושכת, ואת התרשמות הגורמים הטיפולים מכך שהלה עושה מאמץ של ממש לשקם את חייו ולחזור למוטב; התמדתו בקבלת טיפול תרופתי שנמצא מתאים לצרכיו במסגרת המעקב הפסיכיאטרי; וכי כיום הנאשם מחזיק ברישיון לעשיית שימוש בקנאבוס רפואי (מבלי לגרוע מהמלצת שירות המבחן, הרי שבזירות יאמר, כי עצם העובדה כי כיום הנאשם מחזיק ברישיון לעשיית שימוש בקנאבוס רפואי יכולה ללמד על כך שהתלות של הנאשם בסמים להקלת מצבו הרפואי/נפשי הובילה אותו להימנע מלשתף פעולה עם שירות המבחן בבעיית התמכרותו (מבלי להתעלם מכך שלשיטת השירות, נזקקותו הטיפולית של הלה הינה מגוונת ולא התמצתה בהיבט ההתמכרות לסם)).

77. ברוח הדברים האמורים יצוין, כי אמנם שיקול השיקום יביא במקרה הנדון להקלה בעונשו של הנאשם, אולם לא יהיה בו כדי להטות את הכף לכיוון סטייה הימנו לקולה או להימנעות משליחתו למאסר, לריצוי בעבודות שירות. ודוק, בעובדה שהנאשם גילה "ניצני שיקום" יהיה גם יהיה כדי להביא להקלה בעונשו, ואילו לא שיתוף הפעולה של הנאשם עם הגורמים הטיפולים במכון **מ.ל.מ.** ותחילתו של שיקום, משמעות הדברים היא שליחתו לריצוי מאסר מאחורי סורג וברית.

78. כידוע, לאינטרס השיקום חשיבות ניכרת, אולם אין עסקין בשיקול שהוא בבחינת חזות הכול, ולצד אינטרס זה קיימים שיקולי ענישה נוספים כגון גמול (שהוא אף העיקרון המנחה בענישה, לאחר תיקון 113) והרתעה (ראו והשוו, ע"פ 1521/14 **יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל**, (16.09.2015); ורע"פ 4097/16 **מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל**, (24.05.2016)). שני שיקולי ענישה אחרונים אלה, אף מקבלים משנה תוקף במקרה הנדון, עת עסקין במי שהורשע בצבר עבירות אלימות בתוך המשפחה.

79. יתר על כן, אף אם הייתי קובעת שהנאשם השתקם בצורה מלאה או שקיים סיכוי ממשי לכך (ואיני קובעת זאת), עדיין אין זה אומר כי בית-המשפט בהכרח יסטה לקולה ממתחמי הענישה, והרי לא בכדי נוקט סעיף 40ד(א) לחוק העונשין - בהתייחסו לאפשרות שבית-המשפט יורה על סטייה לקולה ממתחם הענישה משיקולי שיקום - בלשון "רשאי" ולא "חייב". כידוע, יש לנקוט בזירות בכל הנוגע לסטייה ממתחמי הענישה בשל נימוקי שיקום ולבחון כל מקרה על נסיבותיו. בעניין זה יש לבחון בין היתר, האם השינוי שעבר הנאשם נותן אותותיו במישורים השונים של חייו, ובפרט בדרך החשיבה המעוותת שהביאה אותו לביצוע המעשים, כמו גם לבחון באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם, וכי רק במקרים נדירים שבהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינת יוצא מן הכלל - לסטות ממתחם העונש ההולם (ראו והשוו, ע"פ 1229/19 **יפתח סלומנסקי נ' מדינת ישראל**, (01.07.2019)).

80. כללם של דברים, אכן מלאכת גזירת הדין איננה מלאכה קלה כל עיקר, ונדמה כי הקושי אף גובר מקום שבו מדובר בנאשם שמצד אחד, ביצע שורת עבירות שאין להקל ראש בחומרתן ושלא ניאות להתגייס להליך טיפול במסגרת שירות המבחן, תוך שעדיין נשקף הימנו סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק; אך מצד שני, חרף עברו הפלילי (הבלתי מכביד שהתיישן לו זה מכבר), הרי שלאורך השנים האחרונות תפקודו תקין והוא מנהל ככלל אורח חיים נורמטיבי. אכן ברגיל, עונשו של מי שהורשע בצבר עבירות כגון אלה שבהן הורשע הנאשם - דינו לענישה מחמירה. גם במקרה הנדון, בית-המשפט אינו מתעלם מחומרת מעשיו של הנאשם ובוודאי לא מהנזקים שנגרמו למתלוננת. ועדיין, בשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם; עברו הפלילי הבלתי מכביד; גילו הצעיר; מצבו הבריאותי והנפשי; הודאתו במיוחס לו; החרטה שהביע; התגייסותו להליך אמבולטורי פרטי; קבלת רישיון לעשיית שימוש בקנאבוס רפואי; וכל יתר מאפייניו החיוביים אשר תוארו בגזר הדין - מצאתי כי ניתן ללכת לקראתו בזו הפעם, ולגזור את עונשו ברף הנמוך של המתחם שנקבע על ידי. לצד אלה, הנזקים שנגרמו למתלוננת ימצאו את ביטויים בגזר הדין, וזאת בגובהו של רכיב הפיצוי שיושת על הנאשם.

81. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**



א. 90 יום מאסר בפועל, שירותו בעבודות שירות בניכוי ימי המעצר.

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 09.12.2021, העבודות תבוצענה במפעל חסד יד ביד, בדרך בית הדין 10, בלוד, במהלך חמשה ימי עבודה בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין - והכול אלא אם הממונה יקבע אחרת. לאור העובדה כי המועד שהומלץ על ידי הממונה לתחילת ביצוע העבודות חלף לו אזי, הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות ביום 10.05.2022, או בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה. על הנאשם להתייבב לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 08:00 בשלוחת מרכז-רמלה של יחידת ברקאי אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירות אלימות מסוג עוון, לרבות עבירות איומים והיזק לרכוש במזיד.

ד. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלוננת, ע"ת/1.

הפיצוי ישולם ב- 5 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.5.22.

מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

ה. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת אלימות לרבות איומים או היזק לרכוש במזיד וזאת במשך שנתיים מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ט אדר א' תשפ"ב, 02 מרץ 2022, במעמד הצדדים.

הנאשם:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע כל עבירת אלימות, לרבות איומים או עבירה של היזק לרכוש במזיד. הובהר לי כי ככל שאבצע כל עבירת אלימות, לרבות איומים או עבירה של היזק לרכוש במזיד במשך שנתיים מהיום, יושת עלי סך של 3,000 ₪.



אבקש פטור מאגרת סנגוריה.

החלטה

נרשמה לפניי התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין.

המזכירות מתבקשת להשיב למפקיד/ה הכספים שהופקדו בקופת בית המשפט במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה ככל שאין מניעה חוקית לכך.

בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבו הכלכלי, הנני פוטרת אותו מתשלום אגרת הסנגוריה הציבורית.

העתק הפרוטוקול יישלח לסנגוריה הציבורית.

**ניתנה והודעה היום כ"ט אדר א' תשפ"ב, 02/03/2022 במעמד
הנוכחים.**

**נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא**